Written by - முனைவர் ர.சுரேஷ், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர். -
Tuesday, 30 July 2019 10:37 - Last Updated Saturday, 10 August 2019 22:56

ஏறு தழுவுதல் என்பது முல்லைநில மக்களின் மறமாண்பையும் குடிச் சால்பையும் பறைசாற்றி நிற்கும் வீர விளையாட்டாகும். முல்லை நிலத்து ஆடவர்களின் ஆண்மைத் திறப் புலப்பாடாக அமைந்த இந்த விளையாட்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு அந்நில மக்கள் வழங்கிய கொடையாகவே கருத வேண்டும். இந்த ஏறுதழுவுதல் விளையாட்டானது அன்றைய பதிவுகளின் நீட்சியாகவே தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில் இன்றும் நிலவி வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இந்நிகழ்வு ஏறுகோடல், ஏறு தழுவுதல், ஏறுகோள், ஏறு விடுதல் என்னும் பெயர்களில் முல்லைக் கலியிலும், இக்காலத்தில் சல்லிக் கட்டு, மஞ்சு விரட்டு, மாடுபிடித்தல், க□ளிபிடித்தல், க□ளியாடுதல் என்னும் பெயர்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ் ஏறுதழுலுதல் குறித்துக் கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி பாடல்கள் புலப்படுத்துவனவற்றை இக்கட்டுரை ஆய்ந்துரைக்கிறது.

[illegible]

ஏறு தழுவுதலாவது வலிமைமிக்க ஏற்றைத் தழுவியடக்குதல் என்னும் பொருளைப் புலப்படுத்துகினறது. ஏறுகோடல், ஏறுகோள் என்பனவும் அதே பொருளை உணர்த்துகின்றன.[1]

ஆவினங்களையே அடிப்படை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டுள்ள முல்லை நிலச் சமுதாயத்தில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான அனைத்து நிகழ்வுகளும் அவ் ஆவினங்களை முன்நிறுத்தியே மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளமை அறியற்பாலது. முல்லைக் கலியில் உள்ள பதினேழு பாடல்களில் முதல் ஏழு பாடல்கள் ஏறுதழுவுதலைப் பற்றியே பேசுகின்றன. ஆறாவது பாடல் தவிர மற்ற பாடல்கள் தொழுவத்தில் நிகழும் ஏறு தழுவுதலைப் பற்றியும், ஆறாம் பாடல் வியன்புலம் என்று சொல்லப் படுகின்ற மேய்ச்சல் நிலத்தில் தற்செயலாக நிகழும் ஏறுதழுவுதல் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு இரண்டு வகையான ஏறுதழுவுதல்கள் குறித்த செய்திகள் முல்லைக் கலியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

[illegible]

கொல்லும் தன்மையுடைய ஏற்றினைத் தழுவியடக்கும் ஆயர்குல வீர மறவனே, அக்குலத்தில் பிறந்த கற்புடைய மங்கையை மணக்கத் தகுதியானவன் என்னும் மரபார்ந்த வழக்கத்தையுடையவர்கள் ஆயர்கள். அவ்வழக்கப்படி ஆயர் குலத்தில் ஒரு பெண்

பிறந்தவுடனேயே தம் தொழுவத்தில் ஒரு ஆணேற்றுக் கன்றையும் வளர்க்கத் தொடங்குவர். அவளுக்குரிய அவ்வேற்றினை அடக்கியே அவளை மணக்க விரும்புவோர் மணக்க முடியும்.

அவ் ஆய்மகளை விரும்பும் ஆயரிளைஞன் தான் அவளை முறைப்படி ஏறுதழுவிப் பின் மணம் செய்து கொள்வதாகத் தன் பெற்றோர்க்கு அறிவிப்பான். இவ்விளைஞனின் விருப்பத்தினை அறிந்த அவளுடைய பெற்றோர் ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வுக்குரிய நாளை முடிவுசெய்துகொண்டு, அவ்விளைஞனையன்றித் தம் சுற்றத்தாருள், பெண்ணை மணக்கும் முறைமையுடைய இளைஞர்களுக்கும் ஏறுதழுவுவதற்கு உரிய நாளைப் பறையறைந்து தெரிவிப்பர். ஆயர்மகள் ஏற்றினைத் தழுவியடக்கவியலாத ஒருவன் ஆயர்குலப் பெண்ணைத் தீண்டவியலாது என்பதனை வரைமுறையாகக் கொண்டொழுகினர்.

இதனை,

”பொருபுகல் நல்லேறு கொள்பவரல்லால்
திருமாமெய் தீண்டலர்”[2]

என்னும் முல்லைக்கலிப் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

மூவினத்து ஆயரும் ஏறுதழுவுதல்

முல்லைக் கலியில் மூவினத்து ஆயரிளைஞர்கள் ஏற்றினைத் தழுவியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கோட்டினத்தாயர், கோவினத்தாயர், புல்லினத்தாயர் எனப்பட்டனர். இது,

”கோட்டினத்தாயர் மகனன்றே மீட்டோரான்”[3]
”கோவினத்தாயர் மகனன்றே ஓவான்”[4]

என்னும் அடிகளால் புலனாகிறது. கோட்டினத்தாயர்கள் எனப்படுபவர் கோட்டுகளையுடைய எருமைத் திரளுக்கு உரியவர்களாவர். கோவினத்தாயர்கள் பசுத்திரளையுடையவர்களாவர். புல்லினத்தாயர்கள் எனப்படுபவர்கள் ஆட்டுமந்தையையுடையவர்களாவர். இவ்வாறு மூவினத்து ஆயரிளைஞர்களும் ஏறுகளைத் தழுவுகின்றனர்.

[illegible]

ஆயர், மணிகளையுடைய மலையிடத்திலிருந்து விழுகின்ற அருவியின் அழகை விஞ்சும் வெள்ளிய கால்களையுடைய ஏற்றினையும், அந்திகாலத்து மேகத்தையுடைய சிவந்த தோற்றம் கொண்ட ஆகாயம் போல ஒளிபடர்ந்துப் புள்ளிகள் வெள்ளையாய் இருக்கின்ற சிவந்த ஏற்றினையும், கொலைத்தொழிலையுடைய இறைவன் சூடிய பிறைத் திங்களைப் போல வளைந்து நிறைந்தக் கொம்புகளையுடைய ஏற்றினையும் ஒருசேரத் தொழுவத்திலே புகுதவிட்டமையாலும், நறுமணப் புகையை பரப்பினமையினாலும் அத்தொழுவமானது சிங்கமும், குதிரையும், யானைகளும், முதலையில் ஒரு சாதியாகிய காரமும் பெரிய மலையின் முகட்டிடத்தே சேரத் திரளப்பட்டு பயில்கின்ற மலையிடத்தை ஒக்கும்.

அரிமாவும் பரிமாவும் களிறுங் காரமும்
பெருமலை விரகத் தொருங்குடன் குழீஇ இப்
படுமழை யாகும் வரையகம் போலும்
கொடிநறை சூழ்ந்த தொழூஉ"[5]

என்று முல்லைக்கலி பாடலடிகள் பதிவுசெய்கின்றன.

[illegible]

ஆயர்குலம் ஆடுமாடுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட வாழ்வியலையுடையது. எனவே அவர்களின் எல்லா நிகழ்வுகளும் அவற்றைச் சார்ந்தே நிகழ்ந்தன. தம் வாழ்வோடு ஓட்டி அவற்றையும் இயைபுறுத்தியே வாழ்ந்தனர். அவற்றிற்கு கொம்பு சீவுதல், பொட்டிடுதல், சலங்கைகட்டுதல், சூட்டியணிவித்தல், கொம்புகளுக்கு வண்ணம் தீட்டுதல் போன்ற ஒப்பனைகளைச் செய்து மகிழ்ந்தனர். இது,

"மயிலெருத் துறழணி மணிநிலத் துப் பிறழ"[6]
சுடர்விரித் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி"[7]

போன்ற முல்லைக்கலி பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

[illegible]

ஏறுதழுவச் செல்லும்முன் ஆயர்குல இளைஞர் பலவாறான கண்ணிகளைச் சூடிக்கொண்டுத் தெய்வத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய முறைமைகளைத் தவறாமல் செய்து, நீர்த்துறையிலும், ஆலமரம், மாமரம் ஆகியவற்றின் கீழ் உறையும் கடவுளர்களைத் தொழுவர், அதன் பின்னரே தொழுவத்திற்குச் செல்வர் இதனை,

"துறையும் ஆலமுந் தொல்வலி மராஅமும்
முறையுளி பராஅய்"[8]

எனும் வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

ஏறுவிடுதல் விழா
ஏறுவிடுதல் விழாவிற்காக ஏறுகளை விடுவதற்குத் தொழுவம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். அத்தொழுவத்தைச் சுற்றிலும் ஏறுதழுவுதலைக் காணுமாறு பரண்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். இப்பரண்கள் மீது ஏறுதழுவும் ஆயரிளைஞரின் சுற்றத்தார்களும், ஏறுதழுவியவர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய மகளிரும், மகட்கொடை நேர்ந்த ஆயரும் அவர்தம் சுற்றத்தினரும் அணிஅணியாக நின்றிருப்பர். இதனை,

"நான்மீன்வாய் சூழ்ந்த மதிபோல் மிடைமிசைப்
பேணி நிறுத்தார் அணி"[9]

வழங்குமாறு கொண்டு வருபுவரு பூண்டி
நறையொடு துகளெழ நல்வ வரணி நிற்ப"[10]
என்ற வரிகளால் அறியலாம். விழாவினைக் காணத்துடிக்கும் ஆய மகளிர் தம் ஆர்வத்தினை,

Written by - ம ுனைவர ் ர.ச ுரஷே ், உதவிப ் பரோசிரியர ்,,தமிழ ் த ் த ுறை, கற ் பகம ் உயர ் கல ் வி கலகை ் கழகம ், கோயம ் ப ுத ் த ூர ். -

”சாற ்ற ுள ், படொடயைன ்னார ் கண ் ப ுத ் த ு நோக ் க ும ் வாயலெ ் லாம ்
மிடயைறெின ் ஏராத ் தகதைத ் த ு”[11]

என ்ற வரிகள ் ப ுலப ் பட ுத ் த ுகின ்றன.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□

ஆயரிளஞைர ் கள ் ஏற ுகளை அலகைக ் கின ்ற காட ் சியானத ு பல ் லாயிரம ் வர ுத ் தத ் தை அடகைின ்ற ஊழி ம ுடிவிலே பசிய நிறத ் ததை ் தன ் பாகத ் தய ுேடயை உர ுத ் திரன ் வர ுத ் தத ் தை ் சயெ ் ய, ஏறாகிய எர ுமயைை ஏற ுகின ்ற கூற ்ற ுவன ுடயைை நஞெ ் சபை ் பிளந ் த ு பாேக ுமாற ு சயெ ் த ு அவன ் க ுடரகை ் கூளிக ் கிட ் ட ு அவற ்றின ் வயிற ்றை நிறவைிக ் கின ்றவனபை ் பாேல இர ுந ் தத ு.

இவ ் வாறான காெடிய அச ் சத ் தை ் தர ுகின ்றத ் தாேற ்றங ் களகை ் கண ் ட ும ் அதனபை ் பாெர ுட ் பட ுத ் தாமல ் ஆயரிளஞைர ் கள ் இடவைிடாத ு விர ும ் பி விர ும ் பி அத ் தாெழ ுவத ் தில ் பாய ் ந ் த வண ் ணம ் இர ுந ் தனர ். தம ் மதை ் தழ ுவப ் ப ுக ும ் இளஞைர ் களகை ் க ுத ் தித ் த ுன ் ப ுற ுத ் த ும ் ஏற ுகள ் இடயைிடயைே தம ் பகை ஏற ுகளயைும ் க ுத ் தித ் த ுன ் ப ுற ுத ் தி அவற ்றின ் க ுடல ் களயைும ் சரியச ் சயெ ் தன. க ுர ுதி வடியவடிய சரிந ் தக ் க ுடல ் களில ் சில அவற ்றின ் காெம ் ப ுகள ுக ் கிடயைே பின ் னிக ் கிடந ் தன. இக ் காட ் சியானத ு பிறை விளங ் க ும ் தன ் சடம ுடியில ் சநெ ் நிற மலர ் களகை ் காெண ் ட ுத ் தாெட ுக ் கப ் பற ்ற மாலகைளை அணிந ் த ு திகழ ும ் சிவபர ுமானபை ் பாேன ்றிர ுந ் தத ு.

“எரிதிகழ ் கணிச ் சியாேன ் சூடிய பிறகைக ் கண ்
உர ுவமாலை பாேலக ்
க ுர ுதிக ் காேட ் டாேட ு க ுடர ் வலந ் தன”[12]

இவ ் வாற ு க ுடல ் கள ் பின ் னிக ் கிடக ் க ும ் காெம ் ப ுகள ுடன ் காணப ் பட ் ட அந ் த ஏற ு, ஒர ு ஆயரிளஞைனை நாேக ் கிப ் பாய ் ந ் த ு வந ் தத ு. தன ் மலே ் பாயவந ் த அந ் த ஏற ்றினதை ் தன ் இர ு ககைளில ும ் எட ுத ் தடெ ுத ் த ுத ் தன ் வயிற ்றினசை ் ச ுற ்றியிட ுகின ்ற காட ் சியானத ு, சிவந ் த நூற ் கழியை ஒர ுவன ் இரண ் ட ு கயைில ும ் காேர ் த ் த ுப ் பிடித ் திர ுக ் க அந ் நூலை ம ூன ்ற ு நூலாகக ் காெள ் கின ்றவனபை ் பாேல ் இர ுந ் தத ு.

□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□

ஆயரின மகளிர ், காெல ் லறேற ்றின ் சீ ற ்றத ் திற ்க ு அஞ ் சி அதனதை ் தழ ுவாத ு விலகி நிற ் க ும ் ஆயனின ் தாேளினபை ் பணெ ் ணாம ் தன ் மபை பாெர ுந ் திய காரிகயைின ் தாேள ் களாகவே இகழ ் ந ் த ு பசே ுவர ். அத ் தகயைவனின ் தாேள ் களகை ் காம ுற ுதல ் ஆயர ் க ுல வழக ் கத ் திலயேே இல ் லை. ஏற ுகளதை ் தழ ுவியடக ் க ும ் வீ ர மறவனயைே அவர ் கள ் எஞ ் ஞான ்ற ும ் மணக ் க விர ும ் பினர ்.

”காெல ் லறேற ்ற ுக ் காேடஞ ் ச ு வானை மற ுமயைில ும ்
ப ுல ் லாளே ஆய மகள ்”[13]

என ும ் வரிகள ் ஆயர ் க ுல மகளிரின ் மறமாண ் பயைும ், வீ ர ம ுனபை ் பயைும ் எட ுத ் தியம ் ப ுகின ்றன.
ஏற ுகளின ் மறப ் பண ் ப ு

ஏறுதழுவுதலைத் துணிந்த, புகழ்க்கோடாத வண்ணம் எக்காலமும் ஏறு தழுவுதலிலேயே மனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆயனொருவன் பிற ஏறுகொள்ளுமாற்றைக் கடந்து சென்று தழுவித் தன் உடல் சோர்வினாலே ஏறுகொள்ளும் நிலைத் தப்பி ஏற்றின் முன்னே விழ, அவனைப் பொருதாமல் மீளுகின்ற ஓர் புகர் நிற ஏறு, இத்தகையச் செய்கையானது தன் கைகளிளே வாளோடே அகப்பட்ட ஓர் மறவனை இவன் எனக்கு ஒவ்வானென்று விட்டாமல் மீளும் கூற்றுவனையொத்தப் பகை மறவனை ஒத்திருந்தது.

"தாளெழு துணிபிணி யிசைத்தைவர் பின்றித் தலைச்சென்று
தோள்வலி துணிபிணி துறந்திறந் தெய்தி மெய்சாய்ந்து
மீளும் புகலேற்றுத் தோற்றங்காண் மண்டமருள்
வாளகப் பட்டானை யொவ்வா னெனப்பெயரும்"[14]

எனும் இவ் முல்லைக் கலி வரிகள் ஏறுகளின் வீரப் பண்பினை உணர்த்துகின்றன.
ஆயரிளைஞர் ஏறுகளுடன் பொருதக் காட்சி

"எழுந்தன துகள்
ஏற்றனர் மார்பு
கலங்கினர் பலர்"[15]

என்ற முல்லைக் கலியடிகள் ஆயரிளைஞர்கள் ஏறுதழுவுகின்றக் காட்சியை நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. ஆய மங்கையரையும் அவரவர்க்குரிய ஏறுகளையும் அறிவித்த பின்புப் பறைகளை முழக்கினர். பரண்களின் மேல் வீற்றிருந்தவர்கள் ஆரவாரம் எழுப்பினர். இவ்வொலிகள் தொழுவிலுள்ள ஏறுகளுக்கு மருட்சியும், கடுஞ்சினத்தையும் தோற்றுவித்து அவை வெகுண்டெழக் காரணமாயின. ஆயரிளைஞர்கள் அத்தகைய ஏறுகளைத் தழுவிடக்க வீரத்துடன் பாய்ந்து சென்றனர். தம்மைத் தழுவிடக்கப் போந்த வீரர்களை நோக்கி அவைகளும் பாய்ந்து சென்று பொருதன. அத்தொழுவத்தினுள்ளே அவ்வேறுகளைத் தழுவுவதற்கு விரும்பி விரும்பி குதித்தப் பொதுவரைத் தெரிந்து அவ்வேறுகள் குத்தின. இவ்வாறு அத்தொழுவமானது ஓர் போர்க்களத்தை ஒத்திருந்தது. இதனை,

ஆங்க...ஏறும் பொதுவரு மாறுற்ற மாறா
இருபெரு வேந்தரும் இகலிக் கண்ணுற்ற
பொருகளம் போலுந் தொழூஉ"[16]

என்று முல்லைக் கலி பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□

ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வானது முல்லைக் கலி தவிர சங்க இலக்கியங்கள் வேறெதிலும் பதிவுசெய்யப்படவில்லை. ஆயினும் ஏறுதழுவுதல் எனும் வீர விளையாட்டு அன்றையைத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் எச்சங்களாக, இன்றைய சமூகத்தின் மரபு மீட்டுருவாக்க முயற்சியாகத் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சங்க காலத்தில் முல்லைநிலத்தில் மட்டுமே நிகழ்ந்த இந்நிகழ்வானது தென்மாவட்டங்களிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் தொடர்ந்து நிகழும்

தமிழர் மற மாண்பபை பறை சாற்றி நிற்கும் வீர விளையாட்டாகத் திகழ்கின்றது. சி.சு.செல்லப்பா வாடிவாசல் என்னும் புதினத்தில் இன்றயை ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வை விரிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். சங்க காலத்தில் மங்கயைர மணப்பதற்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த வீர விளையாட்டு, இன்றயை காலசச்சூழலுக்கேற்ப பரிசுப்பொருட்களுக்காகவும், வீர உணர்வபை புலப்படுத்தும் நோக்கிலும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மஞ்சுவிரட்டு, சல்லிக்கட்டு, கொளிபிடித்தல், மாடுபிடித்தல் என்று பலவேறு பயெர்களில் தமிழகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிகழ்வானது தை மாதம் மாட்டுப்பொங்களன்று துவங்கி வகைாசி மாதம் வரை நடைபெற்று வருகிறது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1.முனைவர் அ.முத்துசாமி,சங்க இலக்கியத்தில் ஆயர்.ப.112
2..முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 10-11
3. முல்லைக்கலி. பா.எண் 103. 32
4. முல்லைக்கலி. பா.எண் 103. 37
5. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 21
6. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 21
7. முல்லைக்கலி. பா.எண் 101. 21
8. முல்லைக்கலி. பா.எண் 101. 13-14
9. முல்லைக்கலி. பா.எண் 104. 27-28
10. முல்லைக்கலி. பா.எண் 101. 11-16
11. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 15-27
12. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 25-27
13. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 21
14. முல்லைக்கலி. பா.எண் 104. 45-49
15. முல்லைக்கலி. பா.எண் 102. 21-25
16. முல்லைக்கலி. பா.எண் 105. 45-49

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

சங்க இலக்கியத்தில் ஆயர் – அ.முத்துசாமி, இராணி பதிப்பகம்
21/16 பீட்டர் சாலைக் குடியிருப்பு
சென்னை. 1988
கலித்தொகை - நச்சினார்க்கினியர் மூன்றாம் பதிப்பு
கழக வெளியீடு – 1957

asareri@gmail.com

*□□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□ □.□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□,, □□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□.